

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 235.651 van 31 augustus 2016
in de zaak A. 220.097/X-16.714**

In zake : Frank SCHROYEN

 tegen :

 de GEMEENTE MOL

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 19 augustus 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van Het College van Burgemeester en Schepenen, Gemeente Mol, dd. 10-08-2016 [...] m.b.t. de goedkeuring van de Wielervedstrijd te Ezaart op 18 september 2016.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 augustus 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die in persoon verschijnt, en bestuurssecretaris Joke Lievens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Voorwaarden van de vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid

3. Naar luid van artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

Betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid

4. De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid houdt een ernstige verstoring in van het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad van State. De aanwending van die procedure moet dan ook zeer uitzonderlijk blijven, in die zin dat ze slechts mag worden aangewend in die enkele gevallen dat het uiterst dringende karakter van de zaak meteen voor iedereen zonder meer duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij op een duidelijke en onbetwistbare wijze wordt aangetoond.

De verzoekende partij die meent een beroep te kunnen doen op deze uitzonderingsprocedure moet aan de hand van precieze, pertinente en concrete gegevens aannemelijk maken dat de schorsing van de tenuitvoerlegging, indien ze pas na het afwikkelen van de gewone schorsingsprocedure zou worden

bevolen, onherroepelijk te laat zou komen om het gevreesde ernstig nadeel op te vangen, omdat het zich op dat ogenblik zal hebben gerealiseerd en niet of nog slechts zeer moeilijk zal kunnen worden hersteld.

5. Verzoeker rept in zijn verzoekschrift met geen woord over de vermeende spoedeisendheid van zijn zaak, laat staan dat hij in concreto aantoonbaar waaruit het gevreesde ernstig nadeel bestaat.

6. Er is aldus niet voldaan aan één van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Dit volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen.

IV. Kosten

7. De bijdrage in de betaling van de kosten wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig augustus tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys